

fastsat i Loven. Københavns Handelsforenings Fællesrepræsentation udtaler ligeledes sin Betænkelse. Den siger, at den har heller ikke kunnet blive enig, der er afvigende Meninger indenfor den, men Formanden udtaler dog sin Misbilligelse af dette Forslag og mener, at det vil møde megen Modstand, og han tror ikke, der er nogen særlig Grund til at vedtage en saadan Lov. Det er saaledes ikke enstemmigt, denne Lov anbefales af dem, den vedrører.

De, som den mulig kan komme til at vedrøre ude paa Landet, have ikke haft med Spørgsmaalet at gøre, før det kom til deres Erklæring, og jeg mener som sagt at kunne læse saa meget i disse Erklæringer, at de sige: Denne Lov er vi bange for, men skulle vi endelig have den, saa lad den blive saaledes, at den gør saa lidt Fortræd som muligt!

Saaledes ser jeg altsaa paa Sagen, og til Trods for, at der er saa mange i Udvalget, der have en anden Opfattelse, har jeg ikke kunnet fravige min, men maa fastholde den til det sidste. Jeg kan ikke faa mig selv til at gaa med til noget, som jeg anser for skadeligt for vort Folk og for Erhvervslivet. Frihed er en meget bedre Betingelse for Erhvervslivet end Baand og Tvang og Polititilsyn. Det er min Opfattelse, og den vil jeg hævde til det sidste.

Aadal: Den Gang vi fik Helligdagsloven, hørte vi en Del af de samme Betæneligheder, som nu løde fra den sidste ærede Taler (H. Madsen). Man hørte fra mange Sider, at nu vilde den og den Næring blive ødelagt, og at naar der ikke maatte handles om Søndagen, gik det rent galt med det hele. Imidlertid have vi nu set den Lov virke i nogle Aar, og saa vidt jeg kan skønne, ønskes egentlig ingen den tilbagekaldt. Det var en Beskyttelseslov, akkurat som den her foreliggende, og jeg ser ikke, at der er noget til Hinder for at vedtage en saadan Beskyttelseslov, naar der fra dem, hvem den gælder, fremsættes saa stærke Krav derom, som Tilfældet er med denne Lov.

Det blev af den sidste ærede Taler udtalt, at man her gik imod Friheden og imod Næringslivet. Det ærede Medlem glemmer, at vor Næringslov ogsaa er en Indskrænkning af Friheden. Enhver Lov griber ind i den personlige Frihed, ogsaa Næringsloven, saa at man ikke staar aldeles frit. Skulde vi staa frit indenfor Næringslivets Omraade, skulde Nærings-

loven lyde saaledes: Al Næring er fri. Saa kunde man sige, der var Frihed. Men som Næringslivet ved Næringsloven nu er bundet paa mangfoldige Omraader, er der ikke Frihed. Man kan ikke sige, at man gaar Friheden for nær, fordi man nu vedtager et Forslag, hvorved der lægges Baand paa Næringslivet saaledes, som Tilfældet er paa saa mange Punkter i Næringsloven.

Den sidste ærede Taler talte om, at det med disse Bestemmelser kunde være vanskeligt for Bønderne at faa handlet færdig, naar de kom til Byen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at efter Lovforslaget kan der handles i 16 Timer i Døgnet, og hvis de bruge den Tid ret, gad jeg vide, hvorfor de ikke skulde kunne faa handlet tilstrækkeligt, og om der er nogen, der kan holde ud til stort længere Handelstid end 16 Timer i Døgnet. Der er rundelig Tid til at handle i fra Kl. 4 om Morgenen til Kl. 8 om Aftenen. I den Tid kunne de nok faa deres Ærinder besørgete.

Der er en Fordel ved, at der bliver lukket Kl. 8 Aften, som jeg skal fremdrage. Man kender disse smaaahandelnde paa Landet, der sælge Bajerskøl og forskellige andre Drikkevarer til de unge, naar de ere færdige med Arbejdet og skulle ud og more sig lidt. Og man ved, hvorledes de, naar Klokken er 9—10—11, ligge omkring i Vejgrøfterne eller staa op ad Væggen uden for de handelndes Butikker og tømme deres Flasker. Det bliver der ikke saa let Adgang til, naar vi faa denne Lov vedtagen. Man kan sige, at de kunne købe deres Drikkevarer paa Forhaand. Det kunne de ganske vist, men det vil kun blive i ringe Udstrækning, for, som man siger, Lejlighed gør Tyve, og dette, at der gives Lejlighed til at faa Drikkevarer, bidrager i høj Grad til, at der bruges langt mere deraf, end Tilfældet vil blive, naar denne Lov føres igennem.

Den sidste ærede Taler spurgte, om vi da vilde ødelægge Forretningerne. De Forretninger, her kan blive Tale om, kende vi, det er ogsaa blevet omtalt i Udvalget. Det er navnlig Natforretninger, særlig Cigarforretninger, Forretninger, som man ikke skulde holde Haanden over, og som ikke ere gavnlige for vor Befolkning. Vil man drive saadanne Forretninger, kan man godt drive dem indenfor den Tid, her er fastsat. Det ærede Medlem vilde ikke være med til at tage Brødet ud af Munden paa en eneste. Det er heller ikke givet, at man tager Brødet ud af Munden paa en eneste, fordi de, der berøres af Loven, ikke alle som een have givet deres Tilslutning til